

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ نَحْمَدُكَ وَنُصَلِّي عَلَى رَسُولِكَ الْكَرِيمِ وَعَلَى عِبْدِكَ الْمَسِيحِ الْمَوْعُودِ

ਖੁਲਾਸਾ ਖ਼ਤਬਾ ਜੁਮਆ 29.04.2016

ਵੱਲੋਂ : ਨਜ਼ਾਰਤ ਨਸ਼ਰੋ ਇਸ਼ਾਅਤ ਕਾਦੀਆਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖੋ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸੋ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਪਰ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਨੂੰ ਖ਼ਾਤਮਨਬੀਯੀਨ ਮਨ੍ਹਦੇ ਹਾਂ ।

ਹਰ ਅਹਮਦੀ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਨੌਜਵਾਨ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਹਕੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਨਕਾਰੀ ਹਾਸਲ ਕਰਨ, ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਇਮ ਹੈ ।

ਸਯੱਦਨਾ ਹਜ਼ਰਤ ਅਮੀਰੁਲ ਮੋਮਿਨੀਨ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾਤੁਲ ਮਸੀਹ ਖ਼ਾਮਿਸ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਦੇ ਜੁਮਏ ਦੇ ਖ਼ਤਬੇ ਦਾ ਸਾਰ ਜੋ ਆਪ ਜੀ ਨੇ 29 ਅਪ੍ਰੈਲ 2016 ਈ. ਨੂੰ ਮਸਜਿਦ ਬੈਅਤੁਲ ਫ਼ਤੂਹ ਲੰਦਨ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ।

ਤਸ਼ਹੁੱਦ, ਤਅਵੁੱਜ਼, ਤਸਮੀਆ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਫ਼ਾਤਿਹਾ ਦੀ ਤਲਾਵਤ ਦੇ ਬਾਦ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ :

ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਦਾਵੇ ਅਤੇ ਜਮਾਤ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਤੋਂ ਲੈਕੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਅਤੇ ਆਪਦੇ ਮਨੁੱਖ ਵਾਲਿਆਂ ਉੱਪਰ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਨਿਰੰਤਰ ਇਹ ਆਰੋਪ ਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਵਤਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਨਬੀ ਕਹਿ ਕੇ ਜਾਂ ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਨਬੀ ਮੰਨ੍ਹ ਕੇ ਖ਼ਤਮੇ ਨਬੂਵਤ ਦੀ ਹੇਠੀ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਵਾਸਤਵਿਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਡੇ ਉੱਪਰ ਨਿਰਾ ਝੂਠਾ ਆਰੋਪ ਹੈ ਅਤੇ ਉਜ਼ ਹੈ । ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਰਸੂਲੁਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ 'ਖ਼ਾਤਮੀਯਤੇ ਨਬੂਵਤ' ਦੇ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਅਧਿਕ ਕਾਇਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਅਮਲੀ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹਨ, ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਦੂਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਫ਼ਿਰਕੇ ਉਸ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਸਗੋਂ ਦੂਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਇਸ ਮੁਕਾਮ ਦਾ ਲੱਖਵਾਂ ਭਾਗ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਨਾਲ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸਬਬ ਅਹਮਦੀਆਂ ਨੇ ਸਮਝਿਆ ਹੈ । ਬਹਿਰਹਾਲ ਖ਼ਤਮੇ ਨਬੂਵਤ ਨੂੰ ਮੁੱਢ ਬਣਾਕੇ ਦੂਜੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਅਹਮਦੀਆਂ ਦੀ ਵਿਰੋਧਤਾ ਕਰਦੇ ਆਏ ਹਨ । ਮਸਜਿਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਬੱਚੇ ਵੀ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਕਲਮਾ ਵੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨ ਯਾਦ ਹੋਵੇ ਅਹਮਦੀ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਸਕੂਲਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਤੁਸੀਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ । ਕਈ ਬੱਚੇ ਬੱਚੀਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬੀਤੇ ਦਿਨੀ ਲਿੱਖਿਆ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦਾ ਵਰਤਾਉ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਸੋ, ਮੈਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਹੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਵਧਕੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਸਿੱਖਣ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਿਤਰਾਂ ਨੂੰ ਦੱਸਣ ਕਿ ਅਸੀਂ ਤਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਉੱਪਰ ਅਮਲ ਕਰਦੇ ਹਾਂ । ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਨੂੰ

‘ਖਾਤਮਨਬੀਯੀਨ’ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੋਈ (ਭਵਿੱਖਬਾਣੀ) ਅਨੁਸਾਰ ਹੀ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦਾ ਗੁਲਾਮ ਅਤੇ ਆਪਦਾ ਪੈਰੋ ਨਬੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ । ਹਰ ਅਹਮਦੀ ਬੱਚੇ ਅਤੇ ਨੌਜੁਆਨ ਦਾ ਫ਼ਰਜ਼ ਹੈ ਕਿ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਹਕੀਕੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਖਿਆ ਰਾਹੀਂ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਇਸ ਜੁੱਗ ਵਿੱਚ ਸਾਨੂੰ ਖੋਲ੍ਹਕੇ ਦੱਸੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿਸ ਉੱਪਰ ਹੁਣ ਜਮਾਤ ਅਹਮਦੀਆ ਕਾਇਮ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਰੱਬ ਦੇ ਅੰਤਮ ਸ਼ਰਈ (ਸ਼ਰੀਅਤ ਵਾਲੇ) ਨਬੀ ਹਨ ਅਤੇ ਸ਼ਰੀਅਤ ਦੇ ਪੱਖੋਂ ਆਪ ਉੱਪਰ ਨਬੂਵੱਤ ਖ਼ਤਮ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਹੁਣ ਕੋਈ ਨਵੀਂ ਸ਼ਰੀਅਤ ਨਹੀਂ ਆ ਸਕਦੀ । ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਅੰਤਮ ਸ਼ਰਈ (ਸ਼ਰੀਅਤ ਵਾਲੀ) ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਆਪ ਦੇ ਗੁਲਾਮ ਨਬੀ ਹਨ ਆਪ ਦੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰਖਣ ਵਾਲੇ ਨਬੀ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਨੂੰ ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਵਿੱਚ ਫੈਲਾਉਣਾ ਹੈ । ਬਹਿਰਹਾਲ ਅਸੀਂ ਇਹੋ ਸੁਲੂਕ (ਵਰਤਾਉ) ਰੱਬ ਦਾ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਜੱਦ ਵੀ ਵਿਰੋਧਤਾਵਾਂ ਵੱਧੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿਰੋਧਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜਮਾਤ ਲਈ ਖਾਦ ਦਾ ਕੰਮ ਕੀਤਾ । ਇਸ ਨਾਲ ਨ ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਕੋਈ ਚਿੰਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਅਤੇ ਨ ਹੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ । ਇਸ ਵਰਤਮਾਨ ਵਿਰੋਧਤਾ ਨਾਲ ਵੀ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਜਮਾਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਵਡਾ ਪਰਿਚੈ ਹੋਇਆ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਪਹਿਲਾਂ ਅਸੀਂ ਐਨ੍ਹੇ ਥੋੜੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਵੀ ਕਿ ਕਈ ਅਹਮਦੀ ਨੌਜੁਆਨ ਜੋ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦੇ ਸਨ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਜਮਾਤ ਨਾਲ ਜਾਂ ਦੂਰੀ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਪਰ ਇਸ ਮੀਡੀਆ ਰਾਹੀਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚਲ ਗਿਆ ਕਿ ਅਸੀਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਨਬੀ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਪਰ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਵਿੱਚ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਗੁਲਾਮੀ ਦਾ ਹੱਕ ਕਿਵੇਂ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਆਪ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਖਾਤਮਨਬੀਯੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਨੂੰ ਕਿਵੇਂ ਕਾਇਮ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ? ਇਸ ਬਾਰੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੌਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਹੀ ਕੁਝ ਕਥਨ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ । ਆਪ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚੇ ਹੀ ਚੇਤੇ ਰੱਖੋ ਕਿ ਕੋਈ ਮਨੁੱਖ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦਾ ਪੈਰੋ ਨਹੀਂ ਬਣ ਸਕਦਾ ਜੱਦ ਤੱਕ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਨੂੰ ‘ਖਾਤਮਨਬੀਯੀਨ’ ਯਕੀਨ ਨ ਕਰੇ ।

ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਰੱਬ ਨੇ ਸਾਡੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਜੋਸ਼ ਪਾਇਆ ਹੈ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਕੇਵਲ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਨਬੂਵੱਤ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਜਾਏ ਜੋ ਆਦਿ ਤੋਂ ਰੱਬ ਨੇ ਬੰਦਿਆਂ ਲਈ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਝੂਠੀਆਂ ਨਬੂਵੱਤਾਂ ਨੂੰ ਖੇਰੂੰ ਖੇਰੂੰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਕੁਰੀਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ । ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਗੱਦੀਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖ ਲਓ ਅਤੇ ਅਮਲੀ ਤੌਰ ‘ਤੇ ਅਵਲੋਕਣ ਕਰੋ ਕਿ ਕੀ ਰਸੂਲੁਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਖ਼ਤਮੇ ਨਬੂਵੱਤ ਉੱਪਰ ਅਸੀਂ ਈਮਾਨ ਲਿਆਏ ਹਾਂ ਜਾਂ ਉਹ ? ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ੁਲਮ ਤੇ ਸ਼ਰਾਤ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਖ਼ਤਮੇ ਨਬੂਵੱਤ ਨਾਲ ਰੱਬ ਦਾ ਐਨ੍ਹਾ ਹੀ ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਕਿ ਮੂੰਹ ਨਾਲ ਹੀ ਖਾਤਮਨਬੀਯੀਨ ਮੰਨੋ ਅਤੇ ਕਰਤੂਤਾਂ ਉਹੋ ਕਰੋ ਜੋ ਤੁਸੀਂ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹੋ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਇਕ ਵੱਖਣੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਬਣਾ ਲਓ । ‘ਬਗ਼ਦਾਦੀ ਨਮਾਜ਼’ ‘ਮਾਕੂਸ ਨਮਾਜ਼’ ਆਦਿ ਘੜੀਆਂ ਹੋਈਆਂ ਹਨ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਜਾਂ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਅਮਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਕਿਤੇ ਕੁਝ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ? ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ‘ਯਾ ਸ਼ੇਖ਼ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ ਸ਼ੈਅਲਾਹ’ ਕਹਿਣਾ, ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਮਾਣ ਵੀ ਕਿਤੇ ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ? ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ਼ ਅਬਦੁਲ ਕਾਦਰ ਜੀਲਾਨੀ ਰਜ਼ੀ ਅਲਾਹਿ ਅਨਹੁ ਦਾ ਵਜੂਦ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਫਿਰ ਕਿਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਰਮ ਕਰੋ । ਕੀ ਇਸਲਾਮ

ਦੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਦੀ ਪਾਬੰਦੀ ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਇਸੇ ਦਾ ਨਾਂ ਹੈ ? ਹੁਣ ਆਪ ਹੀ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰੋ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨੂੰ ਮੰਨ੍ਹ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਅਮਲ ਰੱਖ ਕੇ ਤੁਸੀਂ ਇਸ ਯੋਗ ਹੋ ਕਿ ਮੈਂਨੂੰ ਆਰੋਪ ਲਾਓ ਕਿ ਮੈਂ 'ਖਾਤਮਨੱਬੀਯੀਨ' ਦੀ ਮੁਹਰ ਨੂੰ ਤੋੜਿਆ ਹੈ । ਅਸਲ ਤੇ ਸੱਚੀ ਗੱਲ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਤੁਸੀਂ ਆਪਣੀਆਂ ਮਸਜਿਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਦਅਤਾਂ (ਬੁਰਾਈਆਂ) ਨੂੰ ਦਖਲ ਨ ਦਿੰਦੇ ਅਤੇ 'ਖਾਤਮਨੱਬੀਯੀਨ' ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦੀ ਸੱਚੀ ਨਬੂਵੱਤ ਉੱਪਰ ਈਮਾਨ ਲਿਆਕੇ ਆਪ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦੇ ਅਮਲ ਦੇ ਢੰਗ ਤੇ ਪਦਰਿੰਨ੍ਹਾ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਤਾਂ ਫਿਰ ਮੇਰੇ ਆਉਣ ਦੀ ਕੀ ਲੋੜ ਸੀ । ਤੁਹਾਡੀਆਂ ਇਹਨਾਂ ਬਿਦਅਤਾਂ (ਬੁਰਾਈਆਂ) ਅਤੇ ਨਵੀਆਂ ਨਬੂਵੱਤਾਂ ਨੇ ਹੀ ਰੱਬ ਦੀ ਗ਼ੈਰਤ ਨੂੰ ਹਲੂਣਿਆ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦੀ ਰਦੱਰ ਵਿੱਚ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੀਯੁਕਤ ਕਰੇ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਬੁਠੀਆਂ ਨਬੂਵੱਤਾਂ ਦੇ ਬੁਤਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਕੇ ਨਸ਼ਟ ਕਰ ਦੇਵੇ । ਇਸ ਲਈ ਇਸੇ ਕੰਮ ਲਈ ਰੱਬ ਨੇ ਮੈਂਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਹੈ ।

ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਗੱਦੀ ਨਸ਼ੀਨਾਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ੱਦੇ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰਾਂ ਦਾ ਤਵਾਫ਼ (ਚੱਕਰ ਲਾਉਣੇ) ਕਰਨਾ ਇਹ ਤਾਂ ਬਿਲਕੁਲ ਮਮੂਲੀ ਤੇ ਸਾਧਾਰਣ ਗੱਲਾਂ ਹਨ । ਭਾਵ ਰੱਬ ਨੇ ਇਸ ਜਮਾਤ ਨੂੰ ਇਸੇ ਲਈ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦੀ ਨਬੂਵੱਤ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਮੁੜ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ । ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦਾ ਪ੍ਰੇਮੀ ਅਖਵਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਜਿਹੇ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੋਰ ਵੀ ਹੋਣ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਇਸ਼ਕ ਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਦੀ ਵਿਲਖਣਤਾ ਕੀ ਰਹੀ । ਜੇਕਰ ਇਹ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮ ਤੇ ਇਸ਼ਕ ਵਿੱਚ ਫ਼ਨਾ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਦਾਵਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਕੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਹਜ਼ਾਰਾਂ ਹੀ ਖ਼ਾਨਕਾਹਾਂ ਅਤੇ ਮਿਜ਼ਾਰਾਂ ਦੀ ਪੂਜਾ ਕਰਦੇ ਹਨ । ਪਵਿੱਤਰ ਮਦੀਨੇ ਤਾਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਪਰ ਅਜਮੇਰ ਅਤੇ ਹੋਰਨਾਂ ਖ਼ਾਨਕਾਹਾਂ ਤੇ ਨੰਗੇ ਸਿਰ ਤੇ ਨੰਗੇ ਪੈਰੀਂ ਜਾਂਦੇ ਹਨ । ਪਾਕ ਪਟਨ ਦੀ ਖਿੜਕੀ ਵਿੱਚੋਂ ਲੰਘਣਾ ਹੀ ਮੁਕਤੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ । ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਝੰਡਾ ਖੜਾ ਕਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਕਿਸੇ ਨੇ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸੂਰਤ ਧਾਰਣ ਕੀਤੀ ਹੋਈ ਹੈ । ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਉਰਸਾਂ ਤੇ ਮੇਲਿਆਂ ਨੂੰ ਦੇਖਕੇ ਇਕ ਸੱਚੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਦਾ ਦਿਲ ਕੰਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਕੀ ਬਣਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ । ਜੇਕਰ ਰੱਬ ਨੂੰ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਗ਼ੈਰਤ ਨ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ (إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ) 'ਇਨੱਦ ਦੀਨਾ ਇੰਦਲੱਹਿਲ ਇਸਲਾਮੁ' ਰੱਬ ਦਾ ਕਲਾਮ ਨ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਨ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਹੁੰਦਾ ਕਿ (إِنَّا جَاءْنَاكَ بِالْبَيِّنَاتِ وَإِنَّا لَكُلِّ فِرْقَةٍ) 'ਇਨੱਾ ਨਹਨੁ ਨਜ਼ੱਲ ਨਜ਼ ਜ਼ਿਕਰਾ ਵ ਇਨੱਾ ਲਹੁ ਲਹਾਫ਼ਿਜ਼ੂਨ' ਤਾਂ ਬੇਸ਼ਕ ਅੱਜ ਉਹ ਹਾਲਤ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮਿਟਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੰਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਰੱਬ ਦੀ ਗ਼ੈਰਤ ਨੇ ਜੋਸ਼ ਮਾਰਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਰਹਮਤ ਅਤੇ ਰੱਖਿਆ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੇ ਤਕਾਦਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰਸੂਲੁਲੱਹੁ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਨੂੰ ਫਿਰ ਨਾਜ਼ਲ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸ ਜ਼ਮਾਨੇ ਵਿੱਚ ਆਪਦੀ ਨਬੂਵੱਤ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰਿਓਂ ਜੀਉਂਦਾ ਕਰਕੇ ਦਿਖਾਏ, ਇਉਂ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਸਿਲਸਿਲੇ (ਜਮਾਤ) ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਹਦੀ ਬਣਾਕੇ ਭੇਜਿਆ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਪੁਰ ਨੂਰ ਅਯੱਦਾਹੁਲੱਹੁ ਤਆਲਾ ਬਿਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਣ ਦਾ ਅਸਲ ਮੰਤਵ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦਸੱਦੇ ਹਨ : ਸਾਡਾ ਅਸਲ ਮੰਤਵ ਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦੇ ਜਲਾਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਕਟ ਕਰਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ (ਵੱਡਿਆਈ) ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਕਰਨਾ ਹੈ । ਸਾਡਾ ਵਰਨਣ ਤਾਂ ਆਸ਼ਕ ਹੈ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਵਿੱਚ ਸਮੋਹਣ ਤੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸੇ ਵਾਧੇ ਵਿੱਚ ਸਾਡਾ ਵਰਨਣ ਹੈ । ਅਰਥਾਤ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਫ਼ੈਜ਼ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਤੇ ਲਾਭ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸੇ ਫ਼ੈਜ਼ ਤੇ ਲਾਭ ਵਿੱਚ ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੇਰਾ ਵੀ ਵਰਨਣ ਆ ਗਿਆ । ਇਹ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦਾ ਫ਼ੈਜ਼ ਹੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਇਹ ਮੁਕਾਮ ਦਿੱਤਾ । ਇਸ ਲਈ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੱਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਅਮ ਦੇ ਫ਼ੈਜ਼ ਦੇ ਦਾਇਰੇ (ਵਿੱਤ) ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ

ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਸਮੋਹ ਲਿਆ ਅਤੇ ਹੁਣ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਜ਼ਿਕਰ (ਯਾਦ) ਨਾਲ ਹੀ ਆਪ ਦੇ ਸੱਚੇ ਪ੍ਰੇਮੀ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਵੀ ਸ਼ਮਾਲ ਹੋ ਗਿਆ ।

ਫਿਰ ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਆਪ ਦੇ ਪ੍ਰਕਟ ਹੋਣ ਦਾ ਮੰਤਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਦੇ ਹਨ੍ਹੇਰੇ ਦੇ ਜੁੱਗ ਕਰਕੇ ਜੋ ਨਵੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਅਤੇ ਬਿਦਅਤਾਂ (ਕੁਰੀਤੀਆਂ) ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ ਉਹਨਾਂ ਦਾ ਸੁਧਾਰ ਹੋਵੇ, ਆਪ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ : ਫਿਰ ਮੈਂ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰੱਬ ਵੱਲੋਂ ਜੋ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਉਹ ਕੋਈ ਬੁਰੀ ਗੱਲ ਤਾਂ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ, ਉਹ ਤਾਂ ਇਹੋ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਇਬਾਦਤ ਕਰੋ ਅਤੇ ਮਖ਼ਲੂਕ ਨਾਲ ਨੇਕੀ ਕਰੋ । ਨਮਾਜ਼ਾਂ ਪੜ੍ਹੋ ਅਤੇ ਜੋ ਉਣਤਾਈਆਂ ਧਰਮ ਵਿੱਚ ਪੈ ਗਈਆਂ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਦਿਓ । ਇਓਂ ਮੈਂ ਜੋ ਇਸ ਸਮੇਂ ਅਇਆ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਗ਼ਲਤੀਆਂ ਦੇ ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਹਾਂ ਜੋ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈਆਂ ਸਨ । ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਡੀ ਗ਼ਲਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਦੀ ਅਜ਼ਮਤ ਅਤੇ ਜਲਾਲ ਨੂੰ ਮਿੱਟੀ ਵਿੱਚ ਰੋਲ੍ਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ । ਇਕ ਪਾਸੇ ਤਾਂ ਈਸਾਈ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਯਿਸੂ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਤੁਹਾਡੇ ਨਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਜੀਉਂਦੇ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਉਹ ਇਸੇ ਨਾਲ ਹਜ਼ਰਤ ਈਸਾ ਨੂੰ ਰੱਬ ਅਤੇ ਰੱਬ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਸਾਲ ਤੋਂ ਜੀਉਂਦੇ ਚਲੇ ਆ ਰਹੇ ਹਨ ਨ ਜ਼ਮਾਨੇ ਦਾ ਉਹਨਾਂ ਉੱਪਰ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਉਹਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਨੇ ਇਹ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਕਿ ਬੇਸ਼ਕ ਮਸੀਹ ਜੀਉਂਦੇ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਪਰ ਚਲੇ ਗਏ ਅਤੇ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਵਰ੍ਹਿਆਂ ਤੋਂ ਹੁਣ ਤੱਕ ਉਸੇ ਪ੍ਰਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ । ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰੀਵਰਤਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਹਾਲਤ ਅਤੇ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਮਰ ਗਏ । ਮੈਂ ਸਚ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਮੇਰਾ ਦਿਲ ਕੰਬ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦ ਮੈਂ ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਮੋਲਵੀ ਦੇ ਮੂੰਹੋਂ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਸੁਣਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਰਸੂਲੇ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਮਰ ਗਏ । ਜੀਉਂਦੇ ਨਬੀ ਨੂੰ ਮੁਰਦਾ ਰਸੂਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕੇ ਹੋਰ ਬੇਹੁਰਮਤੀ (ਬੇ ਅਦਬੀ) ਤੇ ਬੇ ਇਜ਼ਤੀ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਕੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਇਹ ਗ਼ਲਤੀ ਆਪ ਮੁਸਲਮਾਨਾਂ ਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੇ ਉਕਾ ਹੀ ਵਿਪਰੀਤ ਇਕ ਨਵੀਂ ਗੱਲ ਪੈਦਾ ਕਰ ਲਈ । ਕੁਰਆਨ ਸ਼ਰੀਫ਼ ਵਿੱਚ ਮਸੀਹ ਦੀ ਮੌਤ ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਪ੍ਰਤੱਖ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਵੱਡੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗ਼ਲਤੀ ਦਾ ਨਿਵਾਰਣ ਮੇਰੇ ਲਈ ਹੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੇਰਾ ਨਾਂ ਰੱਬ ਨੇ 'ਹਕਮ' (ਨਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲਾ) ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਰੱਬ ਨੇ ਜਿਸ ਨੂੰ 'ਹਕਮ' ਕਰਕੇ ਭੇਜਿਆ ਉਸ ਤੋਂ ਇਹ ਗੱਲ ਲੁਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀ । ਭਲਾ ਦਾਈ ਤੋਂ ਢਿੱਡ ਲੁੱਕ ਸਕਦਾ ਹੈ । ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਨੇ ਸਪਸ਼ਟ ਫ਼ੈਸਲਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਕਿ ਅੰਤਮ ਖ਼ਲੀਫ਼ਾ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹ ਆ ਗਿਆ । ਹੁਣ ਵੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਇਸ 'ਤੇ ਲਕੀਰ ਦਾ ਫ਼ਕੀਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ ਜੋ ਅੰਧਕਾਰ ਦੇ ਜੁੱਗ ਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਨ ਕੇਵਲ ਆਪਣਾ ਹਾਣ ਕਰੇਗਾ ਸਗੋਂ ਇਸਲਾਮ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲਾ ਵੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਹਕੀਕਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗ਼ਲਤ ਤੇ ਨਾਪਾਕ ਆਸਥਾ ਨੇ ਲਖਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮੁਰਤਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ । ਇਸ ਉਸੂਲ ਨੇ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਖ਼ਤ ਹਤੱਕ (ਬੇਅਦਬੀ) ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਰਸੂਲੁੱਲੱਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੀ ਤੋਹੀਨ । ਜਦ ਇਹ ਮੰਨ੍ਹ ਲਿਆ ਕਿ ਮੁਰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਜੀਉਂਦਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਅਕਾਸ਼ ਉੱਪਰ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਅੰਤਮ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਯਿਸੂ ਮਸੀਹ ਹੀ ਹੈ ਤਾਂ ਫਿਰ ਸਾਡੇ ਸਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਤਾਂ ਕੁਝ ਵੀ ਨ ਹੋਏ । ਜਦ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਰਹਮਾਤੁਲ ਲਿਲਆਲਾਮੀਨ' ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਹ ਸਮੂਹ ਮਾਨਵਤਾ ਲਈ ਰਸੂਲ ਬਣਕੇ ਆਏ । 'ਖ਼ਾਤਮਨੱਬੀਯੀਨ' ਉਹੋ ਹੋਏ । ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦਾ ਜੋ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਸਲਮਾਨ ਅਖਵਾਕੇ ਅਜਿਹੇ ਬੇਹੂਦਾ ਅਕੀਦੇ ਰਖਦੇ ਹਨ ਇਹ ਵੀ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਜੋ ਪੰਛੀ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਮਸੀਹ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਰੱਬ ਦੇ । "ਨਊਜ਼ ਬਿਲੱਹ ਮਿਨ ਜ਼ਾਲਿਕ" ਮੈਂ ਇਕ ਵਾਰ ਇਕ ਮੁਸਲਮਾਨ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੋ ਪੰਛੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਪੁੱਛਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਰੱਬ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਸੀਹ ਦਾ ਕਿਹੜਾ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਤਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਰਲਮਿਲ ਹੀ ਗਏ ਹਨ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਪੁਰਨੂਰ ਅਯੱਦਾਹੁੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜ਼ੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਹੁਣ ਮੈਂ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਦੇਸ਼ ਤੇ ਗੱਲਾਂ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਆਪ ਜੀ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਦੇ ਕੁਝ ਪੱਖ ਉਜਾਗਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਆਪਣੇ ਆਕਾ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹੰਮਦ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਮਰਤਬੇ ਨੂੰ ਨ ਕੇਵਲ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਬੌਧਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਮਾਣਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਸਨ ਸਗੋਂ ਇਸਲਾਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦਾ ਪ੍ਰਕਟਨ ਵੀ ਆਪ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਤੇ ਅਮਲ ਨਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

ਇਕ ਵਾਰ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਅਬਦੁਲ ਹੱਕ ਨਾਂ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਜੋ ਈਸਾਈ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ । ਸੱਚ ਦੀ ਭਾਲ ਵਿੱਚ ਕਾਦੀਆਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਅਕਦਸ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਪਾਸ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਠਹਿਰਿਆ । ਵੱਖ ਵੱਖ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਮਸਲੇ ਵਰਨਣ ਕਰਦੇ ਸਨ । ਇਕ ਦਿਨ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਕ ਈਸਾਈ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜੱਦ ਆਪ ਦਾ ਨਾਂ ਲਿਆ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਗਾਲ੍ਹ ਕੱਢੀ । ਮੈਂਨੂੰ ਇਹ ਬਹੁਤ ਹੀ ਭੈੜਾ ਲੱਗਿਆ । ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਉਸ ਦੀ ਮੈਂਨੂੰ ਕੋਈ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਹੈ । ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਪਤੌਰ ਮੈਂਨੂੰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿੰਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਡਾਕਖਰਰ ਵੀ ਮੈਂਨੂੰ ਦੇਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੋਲਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ । ਇਸਤਿਹਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ । ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਅੱਜ ਕੱਲ ਵੀ ਇਹੋ ਹਾਲ ਹੈ ਪਾਕਿਸਤਾਨ ਵਿੱਚ ਵੱਡੇ ਵੱਡੇ ਇਸਤਿਹਾਰ ਲਗਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੁਣ ਤਾਂ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਲਿਫ਼ਾਫ਼ਿਆਂ ਉੱਪਰ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਲਿੱਖ ਕੇ ਭੇਜਦੇ ਹਨ । ਪਰ ਇਹਨਾਂ ਗੱਲਾਂ ਨਾਲ ਕੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਰੱਬ ਦਾ ਨੂਰ ਕਿਤੇ ਬੁੱਝ ਸਕਦਾ ਹੈ ? ਹਮੇਸ਼ਾ ਹੀ ਨਬੀਆਂ ਤੇ ਨੇਕ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਸ਼ੁਕਰਿਆਂ ਦਾ ਇਹੋ ਵਤੀਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ : ਜਿਸ ਦੇ ਪੱਦਚਿੰਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਆਏ ਹਾਂ ਅਰਥਾਤ ਮਸੀਹ ਈਸਾ, ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਈਸਾਈ ਹੋ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮਸੀਹ ਈਸਾ ਦੀ ਉਧਾਰਣ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਵੀ ਤਾਂ ਇਹੋ ਹੋਇਆ ਸੀ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤਿਆਚਾਰ ਹੋਇਆ । ਸਲੀਬ ਉੱਪਰ ਵੀ ਚੜ੍ਹਾਇਆ ਗਿਆ ਫਿਰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਤੇ ਸਾਡੇ ਸਬੀ ਕਰੀਮ ਸਲਲੱਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਮ ਨਾਲ ਕੀ ਹੋਇਆ । ਹੁਣ ਤੱਕ ਨਾਪਾਕ ਤੇ ਭੈੜੇ ਲੋਕ ਗਾਲ੍ਹਾਂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ । ਮੈਂ ਤਾਂ ਮਨੁੱਖ ਜਾਤੀ ਦਾ ਸ਼ੈਰਖਵਾਹ ਹਾਂ । ਜੋ ਮੈਂਨੂੰ ਦੁਸ਼ਮਣ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਉਹ ਆਪ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਦਾ ਦੁਸ਼ਮਣ ਹੈ ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਅਬਦੁਲ ਹੱਕ ਨਾਂ ਦਾ ਵਿਅਕਤੀ ਕਈ ਦਿਨ ਓਥੇ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਆਪ ਨਾਲ ਗੱਲ ਬਾਤ ਚਲਦੀ ਰਹੀ ਅਤੇ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵੱਖ ਵੱਖ ਪ੍ਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਉਤਰ ਦਿੰਦੇ ਰਹੇ ਇਕ ਦਿਨ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਇਹੋ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਜੱਦ ਤੱਕ ਆਪ ਦੀ ਸਮਝ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਨ ਆਵੇ ਅਪ ਉਸ ਨੂੰ ਵਾਰ ਵਾਰ ਪੁੱਛੋ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਇਹ ਤਰੀਕਾ ਠੀਕ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਕ ਗੱਲ ਨੂੰ ਆਪ ਨ ਸਮਝਣ ਅਤੇ ਕਹਿ ਦੇਣ ਕਿ ਸਮਝ ਲਿਆ । ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਬੁਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਆਪ ਦਾ ਹੋਸਲਾ ਸੀ ਕਿ ਆਪ ਵਾਰ ਵਾਰ ਕਹਿੰਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪੁੱਛੋ । ਆਪ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਤੜਪ ਸੀ ਕਿ ਲੋਕਾਂ ਤੇ ਸੱਚਾਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਨੂੰ ਕੁਬੂਲ ਕਰਨ ।

ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਇਕ ਘਟਨਾ ਇਕ ਰੋਗੀ ਦੇ ਹਾਲ ਚਾਲ ਪੁਛਣ ਦੀ ਵਰਨਣ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਊਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਦੁਆ ਬਾਰੇ ਵਰਨਣ ਕਰਦਿਆਂ ਹੋਇਆਂ ਅੱਜ ਕੱਲ ਦੇ ਪੀਰਾਂ ਫ਼ਕੀਰਾਂ ਵਾਂਗ ਆਪਣੀ ਵੱਡਿਆਈ ਵਰਨਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗਾ ਅਤੇ ਮੇਰੀ ਦੁਆਵਾਂ ਕੁਬੂਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਸਗੋਂ ਰੱਬ ਦੇ ਇਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਦੁਆ ਦੀ ਕੁਬਲੀਯਤ ਦੇ ਫ਼ਲਸਫ਼ੇ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਹਾਲਤ ਨੂੰ ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਅਨੁਸਾਰ ਢਾਲਣ ਬਾਰੇ ਵਰਨਣ ਕੀਤਾ । ਗੱਲ ਇਉਂ ਹੈ ਕਿ ਕੁਰੈਸ਼ੀ ਸਾਹਬ ਕਈ ਦਿਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਮਾਰ ਹੋਕੇ ਦਾਰੁਲਅਮਾਨ (ਕਾਦੀਆ) ਵਿੱਚ ਹਜ਼ਰਤ ਹਕੀਮ ਸਾਹਬ ਕੋਲ ਇਲਾਜ ਲਈ ਆਏ ਹੋਏ ਸਨ । ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਕਈ ਵਾਰ ਹਜ਼ਰਤ ਹੁਜ਼ਾਤੁੱਲਾਹ ਦੀ ਹਜ਼ੂਰੀ ਵਿੱਚ ਦੁਆ ਲਈ ਬਿਨਤੀ ਕੀਤੀ । ਆਪ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਅਸੀਂ ਦੁਆ ਕਰਾਂਗੇ ਇਕ ਦਿਨ ਆਪ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਘਰ ਚਲੇ ਗਏ । ਫ਼ਰਮਾਇਆ ਕਿ ਮੈਂ ਦੁਆ ਕੀਤੀ ਹੈ । ਪਰ ਅਸਲ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰੀ ਦੁਆਵਾਂ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੱਦ ਤੱਕ ਰੱਬ ਦੀ ਮਰਜ਼ੀ ਤੇ ਹੁਕਮ ਨ ਹੋਵੇ । ਰੱਬ ਜੱਦ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਤਾਂ ਕੋਈ ਕਸ਼ਟ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਪਰ ਇਸ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸ਼ਰਤ ਹੈ ਕਿ ਇਨਸਾਨ ਆਪਣੇ ਅੰਦਰ ਤਬਦੀਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇ। ਫਿਰ ਜਿਸ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਲਾਹੇਵੰਦ ਵਜੂਦ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਤਰੱਕੀ ਦੇ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਉਸ ਦੀ ਉਮਰ ਵਧਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

ਸਚ ਇਹੋ ਹੈ ਕਿ ਰੱਬ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹਰ ਇਕ ਕਿਣਕਾ ਜੋ ਮਨੁੱਖ ਅੰਦਰ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਦੇ ਵੀ ਲਾਹੇਵੰਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਤੋਬਾ ਤੇ ਇਸਤਗਫ਼ਾਰ ਬਹੁਤ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਰੱਬ ਆਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੇ। ਜੱਦ ਰੱਬ ਦੀ ਮਿਹਰ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੁਆ ਕੁਬੂਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਫ਼ਰਮਾਉਂਦੇ ਹਨ : ਮੇਰਾ ਧਰਮ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੱਦ ਤੱਕ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲਈ ਦੁਆ ਨ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹਿੱਕ ਸਾਫ਼ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਉਦਊਨੀ ਅਸਤਾਜਿਬਲਾਕੁਮ (اِذْعُوْنِي اَسْتَجِبْ لَكُمْ) ਵਿੱਚ ਰੱਬ ਨੇ ਕੈਦ ਨਹੀਂ ਲਾਈ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰੋ ਤਾਂ ਕੁਬੂਲ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ ਸਗੋਂ ਮੇਰਾ ਤਾਂ ਇਹ ਧਰਮ ਹੈ ਕਿ ਦੁਸ਼ਮਣ ਲਈ ਦੁਆ ਕਰਨਾ ਵੀ ਸੁਨੱਤੇ ਨਬਵੀ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਹੈ। ਹਜ਼ਰਤ ਉਮਰ ਰਜ਼ੀ ਅਲੱਹ ਅਨਹੁ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੁਸਲਮਾਨ ਹੋਏ ਸਨ। ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਆਪ ਲਈ ਅਧਿਕਤਰ ਦੁਆ ਕੀਤਾ ਕਰਦੇ ਸਨ ਇਸ ਲਈ ਕੰਜੁਸੀ ਨਾਲ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਅਤੇ ਵਾਸਤਵ ਵਿੱਚ ਦੁਖਦਾਈ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸ਼ੁਕਰ ਦੀ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੋਈ ਦੁਸ਼ਮਣ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਜਿਸ ਦੇ ਲਈ ਦੋ ਤਿੰਨ ਵਾਰ ਦੁਆ ਨ ਕੀਤੀ ਹੋਵੇ। ਇਕ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਅਤੇ ਇਹੋ ਮੈਂ ਤੁਹਾਨੂੰ ਕਹਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਹਜ਼ੂਰ ਅਨਵਰ ਅਯੱਦਾਹੁੱਲਾਹ ਤਆਲਾ ਬਿ ਨਸਰਿਹਿਲ ਅਜੀਜ਼ ਨੇ ਫ਼ਰਮਾਇਆ : ਸੋ, ਇਹ ਕੁਝ ਗੱਲਾਂ ਹਨ ਜੋ ਮੈਂ ਵਰਨਣ ਕੀਤੀਆਂ ਹਨ, ਉਸ ਬਹੁਤ ਵੱਡੇ ਖ਼ਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚੋਂ ਹਨ ਜੋ ਆਪ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਹੀ ਇਸਲਾਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਅਤੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਰਸੂਲੁੱਲਾਹ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਦੇ ਚਰਿਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਪ੍ਰਕਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਪ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਨੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਅਤੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨੂੰ ਅਪਨਾਉਣ ਤੇ ਆਪਣੇ ਉੱਪਰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਖ਼ਤਮੇ ਨਬੁਵਤ ਦਾ ਨ ਕਵੇਲ ਨਾਰਾ ਲਾਇਆ ਸਗੋਂ ਆਪ ਜੀ ਦਾ ਹਰ ਕਥਨ ਤੇ ਕਰਮ ਆਪਣੇ ਆਕਾ ਦੀ ਪੈਰੁਵੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸੇ ਦੀ ਸ਼ਰੀਅਤ ਨੂੰ ਹੀ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜ਼ਬ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਪਤਾ ਚੱਲੇ ਕਿ ਇਹ ਸੁੰਦਰ ਸਿੱਖਿਆ ਜੋ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਉੱਪਰ ਉਤਰੀ ਹੈ ਇਹੋ ਅਸਲ ਮੁਕਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਮਨੁੱਖ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਆਪ ਨੇ ਇਸ ਤੇ ਅਮਲ ਕਰਨ ਦੀ ਨਸੀਹਤ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ।

ਅਲੱਹ ਤਆਲਾ ਸਾਨੂੰ ਹਜ਼ਰਤ ਮਸੀਹ ਮੋਉਦ ਅਲੈਹਿ ਸਲਾਮ ਦੀ ਜਮਾਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਹੱਕ ਪੂਰੇ ਕਰਨ ਦੀ ਤੋਫ਼ੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਜਿੱਥੇ ਅਮਲੀ ਨਮੂਨੇ ਕੁਰਆਨ ਕਰੀਮ ਅਤੇ ਸੁਨੱਤੇ ਰਸੂਲ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਇਮ ਕਰਨ ਦੀ ਤੋਫ਼ੀਕ ਦੇਵੇ ਉੱਥੇ ਹਜ਼ਰਤ ਮੁਹਮੱਦ ਮੁਸਤਫ਼ਾ ਸਲਲਾਹੁ ਅਲੈਹਿ ਵਸਲਾਅਮ ਦੇ ਮੁਕਾਮ ਤੇ ਮਰਤਬੇ ਦਾ ਉਚਿਤ ਤੇ ਸਹੀ ਅਨੁਪਾਲਣ ਵੀ ਸਾਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰੇ ਅਤੇ ਇਸਲਾਮ ਦਾ ਹਕੀਕੀ ਚਿਤਰ ਅਸੀਂ ਦੁਨੀਆਂ ਨੂੰ ਦਿਖਾਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਈਏ।

Khulasa Khutba 29.04.2016

Delivered By : Hadhrat Khalifatul Masih Vth (atba)

Summarized by : Majlis Ansarullah Bharat

Translated by : Shamshad Ahmad Eden, from Punjabi desk

From : Nazarat Nashr-o-Isha'at Qadian-143516, Distt. Gurdaspur, Punjab (INDIA)

Toll Free Shoba Noorul Islam-1800-3010-2131